

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **X. X.**
bytem X.
zastoupen advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 21, 110 00 Praha 1

proti
čemu: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 7. 2022, č.j. MV-113971-4/SO-2022

takto:

- I. Rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 26. 7. 2022, č.j. MV-113971-4/SO-2022, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11.228 Kč ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Matěje Šedivého, advokáta.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra České republiky, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „prvostupňový orgán“) ze dne 2. 5. 2022, č.j. OAM-13888-27/TP-2021 (dále jen

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

„prvostupňové rozhodnutí“), jímž byla zamítnuta žádost žalobce o povolení k trvalému pobytu na území.

II. Napadené rozhodnutí

2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí shrnul dosavadní průběh řízení a dále uvedl, že k žádosti o povolení k trvalému pobytu je cizinec povinen předložit doklad o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území. V případě žalobce nebyly žádné společně posuzované osoby zjištěny. Částku, jejíž minimální úhrnný měsíční příjem musel žalobce doložit, správní orgány spočítaly na 14 371 Kč. Důvodem zamítnutí žádosti žalobce bylo neprokázání zajištění prostředků k trvalému pobytu na území.
3. Dle názoru správních orgánů žalobcem předložené doklady neosvědčovaly žalobcův stálý a pravidelný příjem. Žalobce byl vyzýván k doplnění žádosti, přičemž v případě projednatelné žádosti doprovázené požadovaným dokladem jde spíše o nadstandardní poučení. V průběhu odvolacího řízení žalobce doložil další doklady, ale dle názoru žalovaného se jednalo o takové doklady, které mohl doložit již v průběhu řízení před prvostupňovým orgánem. V pobytových věcech cizinců se plně uplatňuje koncentrační zásada. Nadto jsou na základě smlouvy o důchodu žalobci poskytovány finance do doby, než opětovně získá právo pobytu na území, maximálně po dobu 18 měsíců, poté bude opět bez příjmů. Tento příjem proto nelze považovat za stálý a pravidelný příjem zajištěný do budoucna. Smlouva o důchodu by obecně byla akceptovatelným titulem příjmů, ale žalobce stálý a pravidelný příjem neprokázal.
4. K posuzování přiměřenosti zásahu napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce nebyly správní orgány povinny, a žalobce jej ani nenamítal.

III. Žaloba

5. Žalobce požadoval zrušení napadeného rozhodnutí.
6. V žalobě namítal, že v průběhu správního řízení ztratil dlouhodobý pobyt a tím i právo provozovat vlastní výdělečnou činnost, protože doložil smlouvu o úhradě výživného ve svůj prospěch uzavřenou se sestrou a švagrem. Částka výživného činila 550 eur měsíčně, což přesahuje součet životního minima a nákladů na ubytování. Dále žalobce průběžně dokládal potvrzení o souvisejících úhradách, žalovaný však přesto dospěl k závěru, že se na tyto důkazy vztahuje koncentrace řízení a byť by smlouva o výživném byla legitimním titulem, tak žalobce neprokázal, že uvedenou částku skutečně dostává.
7. Napadené rozhodnutí považuje žalobce za nezákonné také proto, že žalovaný nevypořádal všechna tvrzení žalobce. Žalobce uvedl nové skutečnosti vzniklé po vydání prvostupňového rozhodnutí, tj. nově doložil pracovní smlouvu, mzdové pásky a dodatek nájemní smlouvy. Z nich vyplývá, že je třeba zohlednit existenci nové společně posuzované osoby a její příjem. Žalovaný na nové skutečnosti vůbec nereagoval, ačkoliv tak byly zhojeny nedostatky podané žádosti.

IV. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

9. Žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a dále uvedl, že žalovanému bylo doručeno pouze potvrzení o zajištění ubytování bez uvedení odůvodněných nákladů na bydlení nebo smlouvy o nájmu bytu či jejího dodatku. V případě žalobce bylo proto třeba počítat s částkou nejvyšších normativních nákladů stanovených pro účely příspěvku na bydlení pro dvě osoby, a to za předpokladu, že je X. X. společně posuzovanou osobou, což však žalobce neprokázal. Z dodatku ke smlouvě o nájmu bytu, kterou žalovaný neměl k dispozici, vyplývá pouze, že je novým spolubydlícím. Pracovní smlouvu spolubydlícího a její dodatek měl žalobce doložit v průběhu řízení před správním orgánem prvního stupně. Žalobce byl o společně posuzovaných osobách opakovaně poučen a v rámci řízení před správním orgánem prvního stupně na to nijak nereagoval. Tyto nedostatečné podklady však vliv na výsledek správního řízení neměly. Žalobce také od 1. 7. 2022 nedisponuje žádným povoleným pobytem, a proto by s přítelem byt užívat neměl.

V. Jednání před soudem

10. K ústnímu jednání před Městským soudem v Praze, které soud nařídil na 17. 1. 2024, se účastníci řízení nedostavili. Soud proto jednal v jejich nepřítomnosti.

VI. Posouzení věci Městským soudem v Praze

11. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí.
12. Žaloba je důvodná.
13. Dle § 75 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) ministerstvo žádost o vydání povolení k trvalému pobytu zamítne, jestliže (...) cizinec nepředloží doklad o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území (...).
14. Dle § 71 odst. 1 zákona o pobytu cizinců se za doklad o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území považuje doklad prokazující, že příjem cizince je pravidelný a úhrnný měsíční příjem cizince a společně s ním posuzovaných osob pobývajících na území [§ 42c odst. 3 písm. c)] nebude nižší než součet částek životních minim cizince a s ním společně posuzovaných osob a nejvyšší částky normativních nákladů na bydlení stanovených pro účely příspěvku na bydlení zvláštním právním předpisem nebo částky, kterou cizinec prokáže jako částku skutečných odůvodněných nákladů vynakládaných na bydlení své a společně posuzovaných osob. Jde-li o cizince podle § 66 může být tento doklad nahrazen dokladem o příslibu poskytnutí prostředků k zajištění trvalého pobytu na území z prostředků veřejných rozpočtů. Za příjem podle věty první se považuje příjem započitatelný podle zákona o životním a existenčním minimu, s výjimkou jednorázového příjmu, přídatku na dítě, podpory v nezaměstnanosti, podpory při rekvalifikaci a dávek v systému pomoci v hmotné nouzi; pro účely výpočtu příjmu se § 8 odst. 2 až 4 zákona o životním a existenčním minimu nepoužije. Příjem cizince lze prokázat zejména potvrzením zaměstnavatele o výši průměrného čistého měsíčního výdělku, jde-li o příjmy

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

ze závislé činnosti, nebo rozhodnutím o stanovení daně z příjmů fyzických osob, jde-li o příjmy ze samostatné činnosti za poslední zdaňovací období.

15. Dle § 7 zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu, se za započitatelné příjmy pro účely tohoto zákona považují a) příjmy ze závislé činnosti uvedené v zákoně o daních z příjmů, b) příjmy ze samostatné činnosti uvedené v zákoně o daních z příjmů (...) e) ostatní příjmy uvedené v zákoně o daních z příjmů, při kterých dochází ke zvýšení majetku (...).
16. Dle § 10 odst. 1 písm. e) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ostatními příjmy, při kterých dochází ke zvýšení majetku, pokud nejde o příjmy podle § 6 až 9, jsou zejména přijaté výživné, důchody a obdobné opakující se požitky.
17. Dle § 4 zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu, společně se pro účely tohoto zákona, není-li dále stanoveno jinak, posuzují (...) d) jiné osoby, které společně užívají byt, s výjimkou osob, které prokáží, že spolu trvale nežijí a společně neuhrazují náklady na své potřeby.
18. Soud nejprve vypořádá námitku žalobce týkající se pominutí podkladů doložených po vydání prvostupňového rozhodnutí, protože závěr o existenci koncentrace v řízení determinuje, které podklady měly správní orgány vzít v úvahu a jaký skutkový stav z nich zjistily.
19. Soud stručně shrnuje, že součástí správního spisu je pracovní smlouva žalobce ze dne 20. 12. 2017 spolu s dodatky, z nichž vyplývá, že smlouva byla prodloužena na dobu neurčitou, a potvrzení o zaměstnání dokládající zaměstnání žalobce od 1. 1. 2018 do 31. 5. 2021. Ze sdělení zaměstnavatele žalobce vyplývá, že zaměstnání skončilo k 31. 5. 2021. Žalobce pobýval v České republice na zaměstnaneckou kartu, která, jak vyplývá z úředního záznamu ze dne 11. 11. 2021, k 30. 7. 2021 zanikla. Dále žalobce doložil peněžní deník za dobu od 1. 4. 2021 do 31. 12. 2021 spolu s daňovými přehledy od společnosti Uber. Žalobce disponoval živnostenským oprávněním od 10. 3. 2021. Ze smlouvy o důchodu ze dne 18. 12. 2021 vyplývá, že manželé X. se zavázali platit po dobu, než opětovně získá právo pobytu na území ČR, nejdéle po dobu 18 měsíců, žalobci důchod ve výši 550 eur měsíčně. Žalobce doložil potvrzení o platbách provedených v jeho prospěch ve výši 680 eur dne 21. 12. 2021 a 21. 2. 2022.
20. Další podklady žalobce doložil až v rámci řízení o odvolání, konkrétně se jednalo o potvrzení o platbách částek 680 eur ve prospěch žalobce ve dnech 1. 2. 2022, 29. 4. 2022, 7. 7. 2022, dále částky 683 eur dne 24. 3. 2022 a 28. 7. 2022 (toto potvrzení bylo žalovanému doručeno dokonce až po vypravení napadeného rozhodnutí) a částky 665 eur dne 9. 6. 2022. Žalobce doložil také pracovní smlouvu pana X. X. ze dne 29. 3. 2018 do 31. 3. 2019 spolu s dodatkem prodlužujícím smlouvu na dobu neurčitou a dodatek ke smlouvě o nájmu bytu, z níž vyplývá, že jmenovaný užívá byt spolu se žalobcem.
21. Povinnost cizince věrohodně prokázat v rámci řízení o povolení k trvalému pobytu dostatečné, pravidelné a stálé příjmy odpovídá čl. 5 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty, podle něhož členské státy požadují od státních příslušníků třetích zemí, aby prokázali, že pro potřeby vlastní a vyživovaných rodinných příslušníků mají stálé a pravidelné příjmy, které jsou dostatečné k zajištění jejich výživy a výživy jejich rodinných příslušníků, aniž by využívali systému sociální

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

podpory dotčeného členského státu. Členské státy posoudí tyto příjmy z hlediska jejich povahy a pravidelnosti a před podáním žádosti o přiznání právního postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta mohou přihlédnout k výši minimální mzdy a minimálního důchodu.

22. Primárním účelem uvedené povinnosti žadatele o povolení k trvalému pobytu je zajistit, aby cizinec disponoval dostatkem prostředků pro hrazení svého trvalého pobytu na území České republiky, a zamezit tomu, aby cizinec žádající o trvalý pobyt, resp. celá jeho rodina, byli předem zřejmou zátěží pro sociální systém České republiky (k tomu viz obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2015, č. j. 10 Azs 245/2014-12, který se vztahuje k ustanovení § 42b odst. 1 písm. d), a rozsudek ze dne 21. 1. 2021, č. j. 1 Azs 483/2020-58). Rozsah prostředků byl zákonem stanoven tak, aby umožnil bezproblémový pobyt cizince na území (viz důvodová zpráva k tomuto ustanovení zákona o pobytu cizinců).
23. Správní soudy již mnohokrát konstatovaly, že správní řízení sice není ovládáno zásadami naprosto shodnými jako řízení civilní, avšak i v něm mají účastníci povinnost označit důkazy na podporu svých tvrzení (§ 52 správního řádu).
24. Judikatura správních soudů se vyvinula v obecný závěr, že se zásada koncentrace neuplatní v těch řízeních, v nichž je ukládána povinnost z moci úřední; v takových případech má totiž přednost povinnost správního orgánu podle § 50 odst. 3 věty druhé správního řádu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, komu má být povinnost uložena. V řízení o žádosti se ovšem zásada koncentrace standardně uplatní, jelikož zde leží primární povinnost jednat aktivně na žadateli nikoliv na správním orgánu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2018, č. j. 10 Azs 349/2017 - 45, ze dne 7. 4. 2011, č. j. 5 As 7/2011 - 48, č. 2412/2011 Sb. NSS, ze dne 27. 11. 2012, č. j. 1 As136/2012 - 23, č. 2786/2013 Sb. NSS, a ze dne 7. 11. 2012, č. j. 1 As 114/2012 - 27). K uplatňování zásady koncentrace řízení přitom běžně dochází též v pobytových věcech cizinců (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2015, č. j. 3 Azs 162/2015 - 43, ze dne 3. 3. 2016, č. j. 10 Azs 95/2015 - 36, bod 12, nebo ze dne 29. 8. 2016, č. j. 7 Azs 99/2016 - 36, bod 25). V řízení o žádosti mnohdy dost dobře ani nelze požadovat po správním orgánu, aby obstarával za účastníka řízení podklady a skutečnosti, které povedou k vyhovění jeho žádosti.
25. V řízení o žádosti o pobytové oprávnění tedy platí koncentrace upravená v § 82 odst. 4 správního řádu. Podle tohoto ustanovení *„[k] novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním.“* V praxi to znamená, že každý žadatel, v souladu s další zásadou, která se prolíná celým právním řádem – „práva náležejí bdělým“ –, je nucen aktivně svá práva hájit, a to již v řízení v prvním stupni. Nehájí-li aktivně svá práva, musí si být vědom následků, které mohou v případě jeho procesní neaktivity nastat, tedy že odvolací správní orgán nepřihlédne k takovým skutečnostem a důkazům, které mohl účastník uplatnit již dříve. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Azs 12/2015-38 z 12. 3. 2015).
26. Ze zásady koncentrace řízení správní soudy již dovodily výjimky. Zdejší soud tak (zatím) učinil jen ve vztahu k nejlepšímu zájmu dítěte ve světle čl. 3 Úmluvy o právech dítěte ve

spojení s čl. 8 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod, neboť shledal, že v některých případech, které se dotýkají právě nezletilých dětí, je třeba zvážit dopad rozhodnutí z hlediska jejich nejlepšího zájmu a ochrany soukromého a rodinného života – a případně i prolomit koncentrační zásadu (rozsudek ze dne 24. 5. 2021, č. j. 11 A 80/2019 - 51). Tento náhled již přitom potvrdil i Nejvyšší správní soud (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 8. 2021, č. j. 10 Azs 218/2021 - 44, nebo ze dne 30. 11. 2021, č. j. 10 Azs 366/2021 - 35). Podle zdejšího soudu jistě nelze zcela vyloučit prolomení zásady koncentrace ani v případě zásahu do soukromého a rodinného života spočívajícího v ohrožení zdraví cizince (navíc vysokého věku), který je závislý na péči své rodiny. V daném případě se však o žádný z těchto případů nejednalo.

27. Ve světle shora uvedeného soud připomíná, že některé podklady byly žalobcem doloženy až v průběhu odvolacího řízení, konkrétně potvrzení o platbách ze dne 1. 2. 2022, 29. 4. 2022, 24. 3. 2022, 28. 7. 2022 (toto potvrzení bylo žalovanému doručeno dokonce až po vypravení napadeného rozhodnutí) a 9. 6. 2022, pracovní smlouvu pana X. X. s dodatkem a dodatek ke smlouvě o nájmu bytu. Prvostupňové rozhodnutí přitom bylo vydáno dne 2. 5. 2022. Soud konstatuje, že s ohledem na to, že smlouvu o důchodu s manželou X., která byla uzavřena dne 18. 12. 2021, žalobce předložil již v řízení před orgánem prvního stupně a s ohledem na data provedených plateb, se zjevně v případě potvrzení o platbách ze dne 21. 2. 2022, 1. 2. 2022, 24. 3. 2022, 29. 4. 2022 nejedná o podklady, které by nemohl žalobce uplatnit dříve. Právní důvod plateb (smlouva o důchodu ze dne 18. 12. 2021) byl dán již před vydáním prvostupňového rozhodnutí a rovněž platby jako takové byly provedeny před jeho vydáním, a proto bylo v moci žalobce je doložit před vydáním prvostupňového rozhodnutí. Ostatně ani sám žalobce neargumentoval, že by toho schopen nebyl. Žalovaný k nim proto správně nepřihlížel, neboť na ně dopadá koncentrace řízení.
28. Ohledně potvrzení o platbě ze dne 9. 6. 2022, 7. 7. 2022 a 28. 7. 2022, pracovní smlouvy pana X. X. s dodatkem a dodatek ke smlouvě o nájmu bytu však dle názoru soudu obdobný závěr učinit nelze. Prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno 2. 5. 2022, proto není zřejmé, z čeho žalovaný usoudil, že podklady vzniklé až po tomto datu byl žalobce schopen doložit dříve. Nelogičnost tohoto závěru se projevuje zejména v souvislosti s dodatkem ke smlouvě o nájmu bytu datovaným 30. 6. 2022, z něhož vyplývá, že pan X. X. bude od 1. 7. 2022 obývat byt spolu se žalobcem. Je proto zřejmé, že žalobce tuto skutečnost do doby vydání prvostupňového rozhodnutí doložit schopen nebyl, neboť ještě nenastala. Žalovaný sice správně uvedl, že žalobce byl dvakrát vyzván k doplnění dokladu o zajištění prostředků k trvalému pobytu, nicméně žalobci nelze vytýkat procesní neaktivitu – naopak žalobce opakovaně předkládal další listiny, které dle jeho názoru zajištění prostředků dokládaly. Žalovaný se tedy měl v odůvodnění napadeného rozhodnutí s těmito žalobcem doloženými listinami (potvrzení o platbě ze dne 9. 6. 2022, 7. 7. 2022, pracovní smlouva pana X. X. s dodatkem a dodatek ke smlouvě o nájmu bytu – tedy přílohy podání žalobce ze dne 14. 6. 2022 a 20. 7. 2022) vypořádat. Podání žalobce, jehož přílohou bylo potvrzení o platbě ze dne 28. 7. 2022, bylo opatřeno podacím razítkem až z 3. 8. 2022, tedy po vydání napadeného rozhodnutí, žalovaný proto o něm nemohl vědět. Nicméně, na přílohy podání žalobce ze dne 20. 7. 2022 však žalovaný v napadeném rozhodnutí nereagoval vůbec.
29. Soud má shodně se správním orgánem za to, že žádný z žalovaných hodnocených pokladů nedokládá zajištění prostředků k trvalému pobytu na území. Soud odkazuje na odůvodnění rozsudku zdejšího soudu ze dne 9. 2. 2021 č.j. 10 A 96/2019-54 : „Jestliže

smyslem této povinnosti žadatele o trvalý pobyt je doložit, že má stálý a pravidelný příjem, jenž bude po dobu jeho trvalého pobytu postačovat k výživě jeho samého (a případně též spolu s ním posuzovaných rodinných příslušníků), aby nepředstavoval pro sociální systém státu zatížení, pak je zřejmé, že tato podmínka vyhovění žádosti – na rozdíl od předcházejícího pobytu na území – směřuje do budoucna. Pokud žadatel zdroj takového příjmu v průběhu řízení o žádosti pozbyl a nový nezískal, zpravidla neposkytuje shora popsanou garanci stálého a pravidelného příjmu v dostatečné výši a podmínky pro přiznání trvalého pobytu nesplňuje.“ Z toho důvodu nemůže k doložení zajištění prostředků k trvalému pobytu na území sloužit pracovní smlouva žalobce, protože zaměstnání žalobce skončilo k 31. 5. 2021. Z téhož důvodu nemůže k prokázání budoucího příjmu po dobu trvalého pobytu sloužit ani předložená smlouva o důchodu uzavřená s manžely X. a potvrzení, že platby dle ní byly skutečně provedeny. Ze znění smlouvy vyplývá, že manželé X. se zavázali platit žalobci důchod po dobu, než opětovně získá právo pobytu na území ČR, nejdéle po dobu X. 18 měsíců. Smlouva žalobci nijak nezajišťuje poskytnutí důchodu v době po získání trvalého pobytu v České republice, a proto nic nevypovídá o existenci stálého a pravidelného příjmu žalobce v době během jeho trvalého pobytu na území. Na tomto závěru nic nemění ani skutečnost, že dle smlouvy o důchodu bylo žalobci skutečně plněno a došlo k zasílání částek v jeho prospěch. Správní orgány proto správně vyhodnotily, že tyto listiny nejsou doklady, ze kterých by bylo seznatelné zajištění prostředků k trvalému pobytu na území.

30. Dále žalobce dokládal peněžní deník a daňové přehledy od společnosti Uber. Mezi účastníky nebylo sporu o tom, že žalobci skončila zaměstnanecká karta ke dni 30. 7. 2021. a jelikož zákon o pobytu cizinců v případě podání žádosti o trvalý pobyt neobsahuje tzv. fikci pobytového oprávnění – jako je tomu dle § 47 odst. 4 zákona při podání žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu – žalobcův pobyt nebyl po tomto datu žádným zákonným způsobem upraven. Žalobce tedy po dobu následující po 30. 7. 2021 podnikal, aniž by disponoval pobytovým oprávněním, což je důvodem pro zrušení živnostenského oprávnění (§ 58 odst. 4 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání ve spojení s § 5 téhož zákona). Z toho důvodu nelze žalobcem předložené daňové přehledy od společnosti Uber spolu s peněžním deníkem považovat za doklady, které by dokládaly zajištění prostředků k trvalému pobytu.
31. Žalobce doložil také dodatek ke smlouvě o nájmu bytu datovaný 30. 6. 2022 a pracovní smlouvu pana X. s dodatkem. Jestliže ohledně potvrzení o platbě ze dne 9. 6. 2022 a 7. 7. 2022 je možné konstatovat, že jejich nezohlednění z důvodu opomenutí žalovaného nemělo vliv na závěr napadeného rozhodnutí, protože žalobcem předložená smlouva o důchodu a na ni navazující platby neprokazují dostatečné zajištění prostředků k trvalému pobytu, ohledně dodatku ke smlouvě o nájmu bytu datovaném 30. 6. 2022 a s ním související pracovní smlouvě pana X. X. s dodatkem již takový náhled zaujmout nelze. Řádné zjištění (ne)existence společně posuzovaných osob ve smyslu § 4 zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu, je pro projednávanou věc zcela stěžejní a uvedené listiny právě ke zjištění skutečností relevantních pro posouzení této otázky směřují. Soud v této souvislosti zdůrazňuje znění § 4 zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu, z níž vyplývá, že osoby společně užívající jsou považovány za společně posuzované osoby, není-li prokázáno, že spolu trvale nežijí a neuhrazují náklady na své potřeby. Již samotná skutečnost, že by žalobce užíval byt s další osobou, by proto podstatným způsobem měnila skutkový stav, který správní orgány zjistily. Žalovaný, který chybně vyhodnotil uplatnění koncentrační zásady na žalobcem doložené listiny,

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

jejich opomenutím zatížil řízení vadou, která mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Z toho důvodu soud přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí.

32. Žalovaný proto v dalším řízení vezme v potaz listiny, které žalobce doložil v průběhu odvolacího řízení a které se týkají skutečností, které žalobce nemohl uplatnit dříve, konkrétně se bude jednat o přílohy žalobcova podání opatřeného podacím razítkem ze dne 14. 6. 2022 (resp. 17. 6. 2022) a přílohy podání opatřené podacím razítkem ze dne 20. 7. 2022. Dále se vypořádá s podáním žalobce ze dne 3. 8. 2022 (resp. 9. 8. 2022), které došlo až po vydání napadeného rozhodnutí.

VII. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

33. Soud shrnuje, že žaloba je důvodná. Soud shledal důvodnou žalobní námitku, že žalovaný nezohlednil všechna tvrzení a listiny doložené žalobcem v průběhu odvolacího řízení. Žalovaný zcela a bez jakéhokoli odůvodnění opominul část žalobcem doložených listin v odvolacím řízení, především (nikoliv však výlučně) dodatek ke smlouvě o nájmu bytu datovaném 30. 6. 2022 a s ním související pracovní smlouvu pana X. X. s dodatkem, ačkoliv se nejednalo o nepřípustné novoty ve smyslu § 82 odst. 4 s.ř. Žalovaný svým postupem zatížil řízení vadou, která mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, a proto soud napadené rozhodnutí zrušil (§ 78 odst. 1 s.ř.s.). Soud věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž bude správní orgán vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
34. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, má tedy právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti žalovanému, který ve věci úspěch neměl.
35. Náhradu nákladů řízení představuje pro žalobce soudní poplatek ve výši 3.000 Kč za žalobu a dále žalobci náleží náhrada za odměnu zástupce za právní služby a jeho hotové výdaje. Městský soud přiznal žalobci náhradu za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby) po 3.100 Kč vše podle ustanovení § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Mimosmluvní odměna tak celkově činí 6.200 Kč (2 x 3.100 Kč). Dále žalobci přísluší náhrada hotových výdajů jeho právního zástupce ve výši 900 Kč za 2 úkony právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu a náhrada daně z přidané hodnoty ve výši 21 %. Celková výše nákladů řízení žalobce tak činí 11.228 Kč a žalovaný je povinen náhradu uhradit k rukám právního zástupce žalobce. Soud dodává, že nepřiznal náhradu nákladů za podání žalobce ze dne 6. 11. 2022, neboť se dle názoru soudu nejedná o úkon právní služby dle advokátního tarifu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. ledna 2024

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu